

BAKA ISTVÁN

Raszkolnyikov éjszakái

*Már elmerült az alkonyat
a csatornák poshadt vizében,
Pétervárt a sugárutak
kötéllel verik a sötétben.*

*Az éjszaka, csillagait
vonszolva, mintha lánca volna,
előbotorkál, s én a csörgő
lombokat hallgatom szorongva.*

*A hold — Pugacsov koponyája,
repedt vigyorgás odafenn,
a mélyben — bögés, kocsmalárma.
Baltaként rándul meg szívem.*

*S vak koldus a bérház sötétje,
nyújtja az udvar tenyerét,
fölötte csillagok kelése
fakad. Mert koldusarc az ég.*

KISS DÉNES

Dörömbölő

*Rügyként ég a lélek ágán
szemem csillagárvasága
A tűzfalak látletén
lázgörbéim rajzát nézem
Vicsorit rám néma téglák
összeszorított magánya*

*Várok pedig mutogatnám
itt a szívem itt a bordám
Zubbonyt gombolt rám e század
csavargótól — énelőlem
pénzzel szóval elkeríti
örökölhető hazámat*